

get paa. Jeg har nogen Grund til at tro, at den Grundværdiskat, der kræves af Folketingets Venstre, er en saadan Beskatning, som er krævet i Køgeresolutionen af Husmændene, og som kræves fra dem, der erklære sig for Tilhængere af Henry Georges Lære.

Her kommer jeg til at tænke paa, hvad det er for en Grundværdiskat, man fra Socialdemokratiets Side ønsker. Det er nemlig aabenbart, at det i alt Fald ikke er den, man fra den anden Side kræver. I et Smaaskrift af dem, der udgives af det danske Socialdemokrati, Nr. 18, der er skrevet af Gustav Bang, er Georgeismen taget op til Undersøgelse paa særdeles grundig Maade. Det Resultat, Forfatteren kommer til, er, at den Samfundsomordning, der vilde følge af Georgeismens Gennemførelse, er ganske umulig. Gustav Bang betegner Henry Georges Lære som en skrigende Uretfærdighed, en Drøm, en Utopi; han paapeger den bundløse Inkonsekvens i den. Han taler om den haabløse Uvidenhed om Kapitalens Væsen og Virkemaade, som giver sig Udslag deri. Han siger rent ud, at Georgeismen er et Hjerne-spind, der brister for Virkelighedens skarpe Blæst. Det er klart, at det, man fra Socialdemokraternes Side forstaaer ved en Grundværdiskat, da ikke kan være det samme, som man fra den anden Side forstaaer derved. Men Gustav Bang kommer dog til Slutning til det Resultat, at Georgeismen her i Landet har en Mission. Han siger S. 56 i det nævnte Skrift, at Georgeismen har sin Mission. „Dens bitre Angreb paa den private Ejendomsret til Jorden og Grunden som maaske øve en agitatorisk Virkning, som baner Vej for en socialdemokratisk Forstaaelse.“ Atter her se vi altsaa, at Folketingets Venstre skal gøde Ageren, der bliver sagtens Høstfolk nok, den Dag da der skal høstes og køres i Lade. (*En Stemme:* Vi have høstet ved Reformpartiets Gødning.) De have allerede høstet og ville sikkert ogsaa blive ved at høste i de kommende Tider.

Endnu en lille Udtalelse om Georgeismen har jeg Lyst til at fremføre i Forbindelse med, hvad jeg nys udtalte. Den angaar Forsvaret for, at den private Ejendomsret til Jorden ophæves. Det er nemlig klart, at naar vi komme dertil, at der lægges 4 pCt. aarlig Afgift paa den nøgne Jords Værdi, er det det samme som at konfiskere Jorden. Det er langt, langt mere vidtgaaende end Socialdemokraternes Krav om Produktionsmidlernes Ekspropriation. Her er Tale om en Konfiskation,

og der er en af Georgeismens Tilhængere, der nylig i et Skrift har søgt at forsvare Retfærdigheden heraf. Et af de Argumenter, han anvender, er, at den private Ejendomsret til Jorden er en daglig Plyndring af dem, som ingen Jord have. Nu kunde jeg endda forstaa, om man nøjedes med at sige, at den private Ejendomsret til Jorden medførte Udplyndring af Arbejderne — jeg kunde ikke billige, men dog forstaa den Tale —, men at man uden videre kan fremføre en saadan Paastand som den, at den private Ejendomsret til Jorden er en daglig Plyndring af dem, som ingen Jord have, kan jeg ikke forstaa. Derved vil man nemlig paastaa, at Husmændene ude paa Heden og Smaagaardmændene, som vi have i Tusindvis rundt omkring i Landet, i deres Slid for Tilværelsen, for at faa Udbytte af den ofte magre og karrige Jord, foretage en daglig Plyndring af Embedsstanden f. Eks. Der er ikke mange Embedsmænd, der have Jord, medens mange af dem sidde med Tusinder af Kroner i Indtægt. Det er dog en løjerlig Paastand, at de, der eje Jord, enten det er lidt eller meget, foretage en daglig Plyndring af de andre Samfundsborgere.

Jeg maa endvidere til disse mine Betragtninger over de Skattekloder, som det er rigtigt, at Staten i Fremtiden øser af, tilføje, at foruden dem, jeg allerede har nævnt, har mit Parti paa sit Program Kravet om forøget Skat paa Luksusartikler. Det have de Herrer af Folketingets Venstre, som i sin Tid vare Medlemmer af samme Parti som jeg, ogsaa i sin Tid haft paa deres Program. Det var allerede paa Venstres Program i 1872, og det har været gentaget Gang efter Gang siden, senest i mit Partis Udtalelser af 26. Januar 1905, som indeholde Krav om en Skat paa Overflødighedsgenstande. Nu ser det ud til, at Folketingets Venstre ikke mere vedkender sig et saadant Krav, maaske er det en Følge af den almindelige Udvikling. Det skal jeg ikke fordybe mig i, men kun nævne, at det er en af de Skattekloder, som Medlemmer af mit Parti vedkende sig. Vi ønske en forøget Beskatning paa Overflødighedsgenstande.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om Beskyttelsesprincippet i Almindelighed. Det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) omtalte Beskyttelsen meget indgaaende og talte ogsaa om Beskyttelsen for Landbruget, idet han sagde, at Landbruget havde lave Jernbanetakster for Landbrugsprodukter, Subvention til en Esbjerg-Dampskibslinie, at der paa de aar-